

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

วันที่รับบทความ	30/05/2567
วันที่แก้ไขบทความ	18/07/2567
วันที่ตอบรับบทความ	26/07/2567

จณิสา เหล็กกล้า^{1,*} ณกมล จันทร์สม¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติแตกต่างกัน และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2563 - 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One-Way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบ อายุ ชั้นปี สาขา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติแตกต่างกัน 2) ผลการเปรียบเทียบ อายุ ชั้นปี สาขา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคลต่างกัน

คำสำคัญ : กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลลัพธ์การเรียนรู้ นักศึกษาปริญญาตรี

^{1,*} หลักสูตรบริหารบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

อีเมล : janisa.lekkla@gmail.com

¹ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

Learning Outcomes According to the National Higher Education Qualifications Framework for Undergraduate Students of the Faculty of Business Administration, Rangsit University

Received	30/05/2024
Revised	18/07/2024
Accepted	26/07/2024

Janisa Lekkla^{1,*} Nakamol Chansom¹

Abstract

The objectives of this study were 1) to examine how different demographic factors affected knowledge and understanding of the National Higher Education Qualifications Framework and 2) to investigate how different demographic factors affected learning outcomes according to the 2022 National Higher Education Qualifications Framework. The sample for this study comprised Faculty of Business Administration students at Rangsit University during the academic years 2020-2022. The research tool used was a questionnaire. The statistics used in data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and One-Way ANOVA. The results of the research indicated that 1) the comparison of different ages, years of study, majors, and GPAs revealed varying levels of knowledge and understanding of the National Higher Education Qualifications Framework and 2) the comparison of different ages, years of study, majors, and GPAs showed differing learning outcomes according to the 2022 National Higher Education Qualifications Framework in the areas of knowledge, skills, ethics, and personal characteristics.

Keywords: Thai Qualifications Framework for Higher Education; Learning outcome; Undergraduate students

^{1,*} Master of Business Administration Program, Faculty of Business Administration, Rangsit University
e-mail: janisa.lekkla@gmail.com

¹ Management Program, Faculty of Business Administration, Rangsit University

บทนำ

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการศึกษาของไทยพยายามพัฒนาการศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนตามแผนของการศึกษาแห่งชาติ โดยมีการพัฒนาคน พัฒนาครูอาจารย์ และพัฒนาสังคม การศึกษาเป็นหนึ่งในเครื่องมือพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย การเรียนรู้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อให้เด็กเป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีคุณธรรม อาศัยการบูรณาการการศึกษาที่หลากหลายให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน และการเตรียมการศึกษาให้เดินหน้าให้พร้อมก้าวสู่การสร้างประชาคมอาเซียน (ประหยัด พิมพา, 2561, น. 242-249) การศึกษามีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาประเทศชาติ คนที่มีความรู้จะช่วยให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น นอกจากได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้อีกในการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย หลักสูตรอนุปริญญาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง ประกาศนียบัตรศิลปชั้นสูง ระดับปริญญาตรี และรวมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรบัณฑิต บริบูรณ์โท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สถาบันอุดมศึกษา มีบทบาทหน้าที่หลักคือการผลิตบัณฑิต หน้าที่ของมหาวิทยาลัยคือการจัดหาอาจารย์ต่างๆให้ความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพตามสาขาวิชาที่จัดขึ้นทำให้ผู้ได้รับการศึกษาได้ความรู้เฉพาะด้านหรือมีความเชี่ยวชาญในด้านที่เรียนมากขึ้น และสามารถใช้ต่อยอดในการทำงานได้ในอนาคต ทำให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น (มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2556)

ในการศึกษาระดับอุดมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กระทรวงการศึกษามีความพยายามเพื่อให้แก่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็น และเพื่อความสำเร็จ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อใช้ประกาศฉบับนี้เป็นกำหนดเป้าหมายของการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจถึงความสม่ำเสมอ และคุณภาพในทุกหลักสูตร และเพื่อสะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนสะท้อนถึงความต้องการของนักเรียนและสะท้อนถึงความต้องการของนายจ้าง และสามารถวัดประสิทธิภาพของการศึกษาได้ ทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินผลกระทบของหลักสูตรได้อย่างเป็นระบบ เมื่อกรอบนี้ได้รับการนำไปใช้อย่างมั่นคงแล้ว จึงนำมาวัดอิทธิพลที่มีต่อประสบการณ์ทางการศึกษา นอกจากนี้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติใช้เป็นมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาได้ใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิโดยได้กำหนดว่าคุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต่าง ๆ ต้องประกอบไปด้วย ด้านคุณธรรม

จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

ในปี 2565 กระทรวงศึกษาธิการมีการปรับปรุงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับชาติ จากประกาศกระทรวงศึกษาดังกล่าวเพื่อปรับให้มีความเป็นดิจิทัลมากขึ้นตามแผนพัฒนาไทยแลนด์ 4.0 โดยประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามกรอบคุณวุฒิมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้วยหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิตมีการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเสมอมา จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรในปี 2564 ทำให้การเรียนการสอนของนักศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต จากการปรับปรุงหลักสูตรตามตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเข้าใจระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต และเพื่อนำเสนอผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดผลได้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความพร้อมอย่างมีนัยสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษาที่มีการแข่งขันสูง และผลที่ได้จะเป็นข้อมูลสำคัญของคณะบริหารธุรกิจในการหาแนวทางพัฒนาแก้ไข และปรับปรุง ออกแบบหลักสูตรหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ระหว่างหลักสูตร รวมถึงการวัดผลที่มีประสิทธิภาพสามารถให้บรรลุผลได้อย่างสำเร็จเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคและช่วงเวลาเดียวกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2563-2565 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (1977, pp. 261-262) ใช้สำหรับหาขนาดกลุ่มตัวอย่างเมื่อไม่ทราบขนาดจำนวนประชากรที่แน่นอน สูตรมีดังนี้

$$n = \frac{P(1-P) Z^2}{e^2}$$

เมื่อ

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ต้องการ มีค่าเท่ากับ 0.5

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 1.96

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ มีค่าเท่ากับ 0.05

โดยนำไปแทนค่าดังนี้

$$n = \frac{0.5(1-0.5) 1.96^2}{0.05^2}$$

$$n = 384$$

ดังนั้น ต้องการกลุ่มตัวอย่าง 384 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจึงเท่ากับ 384 คน และผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนตัวอย่าง 36 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 420 คน โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีที่มาจากการสุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจึงเท่ากับ 384 คน และผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนตัวอย่าง 36 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 420 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างของวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยเลือกการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้าแบบเจาะจงจำนวน (Quota Sampling) แบ่งเป็นสาขาวิชา 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเงินและการลงทุน สาขาวิชาการตลาดดิจิทัลและนวัตกรรมค้าปลีก สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และสาขาวิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ โดยเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาละ 70 คน จากนั้นใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Multichoice) ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามวัดความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ จำนวน 20 ข้อ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบ ให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous questions) คือใช่และไม่ใช่ ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ใช่” จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17 และ 20 ส่วนข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ไม่ใช่” จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 4, 10, 11, 18 และ 19 สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิดให้คะแนน 0 คะแนน

และในการอภิปรายผลการวิจัยได้ใช้มาตรวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยเมื่อรวมคะแนนและแจกแจงความถี่แล้ว จะแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating) 5 ระดับ สำหรับสอบถาม ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้
2. ด้านทักษะ
3. ด้านจริยธรรม
4. ด้านลักษณะบุคคล

ลักษณะคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยมีการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในทัศนะของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ใช้เกณฑ์ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale) ดังนี้

ความกว้างของอันตรภาคชั้นของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.80 ซึ่งได้มาจากการคำนวณ โดยใช้สมการทางคณิตศาสตร์ ดังนี้ (ชัชวาล เรื่องประพันธ์, 2543)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{P(1-P) Z^2}{e^2}$$

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด

3. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาในงานวิจัยและให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับคำถามที่สร้างขึ้น และคัดเลือกเฉพาะคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งหมายความว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (บุญเชิด ภิญโญนนันตพงษ์, 2548) โดยพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดได้ตรงเนื้อหาที่จะวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดได้ตรงเนื้อหาที่จะวัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงเนื้อหาที่จะวัด

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทำการทดสอบใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความเข้าใจตรงกัน และตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงได้ทุกข้อ โดยทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Test of Reliability) วิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 และจากวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient: α) คือต้องมีค่าระดับความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามให้มากกว่า 0.7 จึงถือได้ว่าแบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ผลจากการทดสอบแบบสอบถามความเชื่อมั่นของ ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต จากวิธี KR - 20 = 0.609 และจากวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค เท่ากับ 0.923 โดยมีสูตรดังนี้

$$KR20 = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum p_i q_i}{s^2} \right)$$

เมื่อ k คือ จำนวนข้อสอบ

p_i คือ สัดส่วนของผู้ตอบถูกกับจำนวนคนทั้งหมดในข้อที่ i

s^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม ของนักเรียนทุกคน

ดังนั้น KR - 20 = 0.609

ตารางที่ 1 ผลของค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha

แบบสอบถาม	จำนวนคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha
1. ด้านความรู้	8	0.910
2. ด้านทักษะ	8	0.794
3. ด้านจริยธรรม	8	0.806
4. ด้านลักษณะบุคคล	9	0.882
รวม	33	0.923

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหาข้อมูลกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และรวบรวมข้อมูล เอกสาร ผลงานวิจัย ตำราวิชาการ จากหน่วยงานต่าง ๆ และผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการอธิบาย อ้างอิงงานวิจัย และเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คนจากกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามครบ 420 ชุดแล้ว ผู้ทำวิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และประมวลผลของข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ด้วยวิธีการทางหลักสถิติ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ โดยมีการอธิบายค่าความถี่ ร้อยละ การวิเคราะห์เกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยมีการอธิบายค่าความถี่ร้อยละการวิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 โดยมีการอธิบายค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์ F-Test ในการทดสอบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในการทดสอบ

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง.

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สาขา เกรดเฉลี่ย

ตารางที่ 2 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้มาตรฐานระดับอุดมศึกษา

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวนคน	ร้อยละ
ความรู้ความเข้าใจระดับน้อยที่สุด	0	0
ความรู้ความเข้าใจระดับน้อย	3	0.71
ความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง	66	15.72
ความรู้ความเข้าใจระดับมาก	293	69.76
ความรู้ความเข้าใจระดับมากที่สุด	58	13.81
รวม	420	100

จากตารางที่ 2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 420 คน ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในระดับมาก มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 69.76 รองมาคือมีความรู้ความเข้าใจ ระดับปานกลาง มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.72 มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 13.81 และมีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.71

(1) เพศ เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในข้อที่ 2, ข้อที่ 3, ข้อที่ 5, ข้อที่ 6, ข้อที่ 8, ข้อที่ 9, ข้อที่ 10, ข้อที่ 11, ข้อที่ 12, ข้อที่ 13, ข้อที่ 15, ข้อที่ 16, ข้อที่ 17, ข้อที่ 18 และข้อที่ 20 ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(2) อายุ อายุที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในข้อที่ 1, ข้อที่ 4, ข้อที่ 6 และข้อที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(3) ชั้นปี ชั้นปีที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในข้อที่ 1, ข้อที่ 4, ข้อที่ 8, ข้อที่ 9, ข้อที่ 13, ข้อที่ 17 และข้อที่ 19 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(4) สาขา สาขาที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในข้อที่ 1, ข้อที่ 2, ข้อที่ 3, ข้อที่ 4, ข้อที่ 5, ข้อที่ 7, ข้อที่ 8, ข้อที่ 10, ข้อที่ 11, ข้อที่ 18 และข้อที่ 19 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(5) เกรดเฉลี่ย เกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในข้อที่ 1, ข้อที่ 5, ข้อที่ 6, ข้อที่ 8, ข้อที่ 11, ข้อที่ 12, ข้อที่ 13, ข้อที่ 15 และข้อที่ 16 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ผลลัพธ์การเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	อันดับ
ด้านความรู้	4.31	0.55	มากที่สุด	4
ด้านทักษะ	4.39	0.53	มากที่สุด	3
ด้านจริยธรรม	4.50	0.48	มากที่สุด	1
ด้านลักษณะบุคคล	4.43	0.47	มากที่สุด	2
รวม	4.41	0.51	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ภาพรวมค่าเฉลี่ย 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รายด้านมีระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านจริยธรรม ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.48) รองลงมาด้านลักษณะบุคคล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.47) ด้านทักษะ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.53) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

(1) เพศ เพศที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคลไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(2) อายุ อายุที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคลไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(3) ชั้นปี ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 3 มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ มากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 4

ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านทักษะต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 3 มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านทักษะ มากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 4

ชั้นปี ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านจริยธรรมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ ปี 2 มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านจริยธรรม มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 3

(4) สาขา สาขาที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(5) เกรตเฉลี่ย เกรตเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาที่เกรตเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 มากกว่านักศึกษานักศึกษาที่เกรตเฉลี่ย 2.51-3.00 เกรตเฉลี่ย 2.00-2.50 และเกรตเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00

อภิปรายผล

1. ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 420 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในระดับมาก มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 69.77 รองมาคือ มีความรู้ความเข้าใจ ระดับปานกลาง มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจใน Course Syllabus ของวิชาที่ได้เรียนรู้ เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ภายใน รายวิชาได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่ช่วยให้นักศึกษา ได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญชนก นันตติกุล (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กล่าวว่า ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติแตกต่างกัน ดังนี้

(1) เพศ เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติไม่ต่างกัน เป็นเพราะความรู้พื้นฐานและการเรียนการสอนในแต่ละเพศไม่แตกต่างกัน ทักษะความคิดและการแก้ปัญหาไม่ต่างกัน และมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นการเปิดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kheloui, Jacmin-Park, Larocque, Kerr, Rossi, Cartier, and Juster (2023) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างทางเพศในความสามารถทางปัญญา พบว่าเด็กทั้งสองเพศมีคะแนนสอบเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน ในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และความจำ

(2) อายุ อายุที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่างกัน เพราะอายุที่มากกว่ามีแนวโน้มที่จะตอบถูกมากกว่าอายุที่ต่ำกว่า อายุที่มากขึ้นจะสะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ของแต่ละบุคคล ความเชื่อ ทศนคติ ประสบการณ์บางอย่างที่เรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าและแตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุ โดยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติมีการปรับปรุงและพัฒนาอยู่เสมอ จึงมีความรู้ความเข้าใจที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุ้งกัณฑ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับบัพหรีไฟฟ้าสำหรับผู้ไม่ใช้บัพหรีไฟฟ้า: กรณีของประเทศไทย พบว่า อายุมีผลต่อการรับรู้และทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์ใหม่ ผู้ที่มีอายุน้อยมักจะมีการรับรู้และการเปิดรับสิ่งใหม่ได้ดีกว่าผู้สูงอายุ อายุที่ต่างกันส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติ และประสบการณ์ในการรับรู้สิ่งใหม่ ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะรับรู้และปรับตัวช้ากว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

(3) ชั้นปี ชั้นปีที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่างกัน เป็นเพราะระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มขึ้นในแต่ละชั้นปี ทำให้ชั้นปีที่สูงขึ้นมีแนวโน้มที่จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติมากขึ้นและการปรับหลักสูตรเพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอทำให้แต่ละชั้นปีมีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินวัฒน์ ไช้เกตุ และคณะ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือชั้นปีที่ 5

(4) สาขา สาขาที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่างกัน เป็นเพราะเนื้อหาหลักสูตรที่มีการปรับเปลี่ยนในแต่ละปี รูปแบบการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนในสาขาเฉพาะด้าน การเรียนเนื้อหาวิชาที่มีความถนัดต่างกัน และสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่ง

ชาติมีความแตกต่างกันตามสาขาที่เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณา แป้นกลัด (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่องทักษะของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศได้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป และวิชาที่เน้นด้านคอมพิวเตอร์เหมือนกัน จะมีเพียงบางรายวิชาที่สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์จะเน้นด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์และเครือข่ายสำหรับสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจะเน้นด้านงานมัลติมีเดีย สำหรับอาจารย์ผู้สอนนั้นนักศึกษาจะได้รับการสอนจากอาจารย์เหมือนกัน ซึ่งบางรายวิชา อาจเป็นอาจารย์ท่านเดียวกันถึงแม้ทั้งสองสาขาวิชาจะมีอาจารย์ประจำวิชาก็ตาม

(5) เกรดเฉลี่ย เกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่างกัน อาจเป็นเพราะ ผู้ที่เกรดเฉลี่ยที่สูงกว่ามีแนวโน้มมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติมากกว่าผู้ที่เกรดเฉลี่ยที่ต่ำกว่า เนื่องจากผู้ที่เกรดเฉลี่ยที่สูงกว่ามีการรับรู้ที่ไม่เท่ากัน มีทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ และความตั้งใจในการเรียนรู้นานกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัยพร ไก่แก้ว (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความเข้าใจที่คงทนของคำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้ชุดฝึกการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ที่มีความหมายร่วมกับการฝึกย้ำความจำ: การศึกษาคลิ้นไฟฟ้าสมองสัมพันธ์กับเหตุการณ์ พบว่า ผู้ที่มีผลการเรียนสูงมีความเข้าใจในแนวทางการศึกษามากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า เนื่องจากมีทักษะการเรียนรู้และวิเคราะห์ที่ดีกว่า

2. ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านจริยธรรมมาเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านลักษณะบุคคล ด้านทักษะ และด้านความรู้ ตามลำดับ เพราะผู้ตอบแบบสอบถามเน้นการปลูกฝัง จริยธรรม แก่นักศึกษา ผ่านกิจกรรม หลักสูตร และการสอนมุ่งเน้นสร้างบัณฑิตที่มีคุณธรรม รู้ผิดชอบต่อสังคม และ ซื่อรลงมา เป็นเพราะผู้แบบสอบถามมองถึงการพัฒนาทักษะและความรู้ยู่ตลอด เพราะโลกในยุคปัจจุบัน ผลัดเปลี่ยนเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา เพื่อไม่ให้ผู้แบบสอบถามได้เปรียบในอาชีพอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรนุช กำเนิดมณี (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่าผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงที่เกิดขึ้นของนิสิต ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน ดังนี้

(1) เพศ เพศที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 ไม่ต่างกัน เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกเพศ ทำให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีด้านทักษะที่แตกต่างกันเนื่องจากลักษณะนิสัยของแต่ละเพศ เช่น ผู้หญิงมี ความละเอียดอ่อนและรอบคอบมากกว่าผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญชนก นันตติกุล (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กล่าวว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน จะมีระดับ TQF โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

(2) อายุ อายุที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 ไม่ต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยและมีสังคมเพื่อนที่ใกล้เคียงกัน หรือมีการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยช้ากว่าอายุที่ควรจะเป็นจึงทำให้อายุแตกต่างกัน หากแต่นักศึกษาได้รับ การเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน จึงทำให้อายุไม่มีผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญวิทย์ หาญรินทร์, และพงศ์เทพ โคตรประทุม (2559, น. 150 -167) ได้ศึกษา ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษา ปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า ระดับ ผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่มีช่วงอายุ ที่ต่างกัน ไม่แตกต่าง

(3) ชั้นปี ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 3 มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ด้านความรู้ มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ปี 4 โดยมี เหตุผลคือการปรับหลักสูตรใหม่ในปี 2564 ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต มีการลดจำนวน หน่วยกิต เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจหลักการเรียนรู้ที่เกิดผลลัพธ์มากขึ้น มีเวลาทำความเข้าใจในบทเรียน มากขึ้น และมีการปรับลดวิชาที่ไม่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรนุช กำเนิดมณี (2562) ได้ศึกษา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพ และการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงกับชั้นปี การศึกษา พบว่า ระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่มีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(4) สาขา สาขาที่แตกต่างกันมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกันเนื้อหาวิชาหลักของแต่ละสาขามีความแตกต่างกันไป มีการเรียนรู้

ต่างออกไป เช่น สาขารัฐกิจดิจิทัลเน้นการเรียนรู้แบบปฏิบัติการให้นักศึกษาได้ทดลองทำจริง ส่วนใหญ่มีการเรียนบนคอมพิวเตอร์ สาขาการตลาดและนวัตกรรมค้าปลีก เน้นการเรียนรู้ทฤษฎีเพื่อนำไปปฏิบัติ มีแนวทางการตลาดที่นักศึกษาต้องรู้และจำให้ได้ สาขาการจัดการเน้นการเรียนรู้แนวคิด ทฤษฎีทั่วไป เรียนรู้ในการจัดการการบริหารเป็นส่วนใหญ่ สาขาโลจิสติกส์ และซัพพลายเชนเป็นสาขาที่เน้นสอนการขนส่งในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ให้นักศึกษาได้เรียนรู้การปฏิบัติใน Warehouse สาขาการบริหารระหว่างประเทศที่สอนเกี่ยวกับการนำเข้าส่งออกกับต่างประเทศ เรียนรู้การขนส่งผ่านเรือ สาขาการเงินและการลงทุน เรียนรู้เกี่ยวกับแนวโน้มเงินในอนาคต การวางแผนการเงิน จึงทำให้ผลลัพธ์การเรียนรู้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญชนก นันตติกุล (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กล่าวว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน จะมีระดับ TQF แตกต่างกัน เหตุผลเพราะแม้เป็นคณะสังคมศาสตร์เหมือนกัน แต่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกันก็ไม่จำเป็นต้องมีระดับ TQF เหมือนกัน นิสิตสาขาจิตวิทยาและสาขาภูมิศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนทางวิทยาศาสตร์ จึงมีทักษะทางคณิตศาสตร์และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าสาขาอื่น

(5) เกรดเฉลี่ย เกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 แตกต่างกันเนื่องจากนักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสูงกว่า มักมีความสนใจในเนื้อหาที่เรียนจะทำให้มีความรู้ในเนื้อหานั้นมากกว่า และทำให้เกรดเฉลี่ยดีกว่า มีความใส่ใจในสิ่งที่ได้รับการเรียนมากกว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยน้อยกว่าทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนวรรตน์ ศึกษากิจ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันพบว่า ส่วนใหญ่คู่ที่มีความแตกต่างมากที่สุดคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนดี มีพฤติกรรมการเรียนและเจตคติ แรงจูงใจในการเรียนสูง อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองและเพื่อน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา สาขาพาณิชยกรรมได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การทำงานในสถานประกอบการ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารทางธุรกิจและวงการอาชีพต่าง ๆ จึงเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกันข้ามชาติ จะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันอย่างดี เมื่อนักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เชี่ยวชาญ การมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและนำเสนอ

ข้อมูลได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการทำงานในสถานประกอบการที่ต้องการการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในทุก ๆ ระดับ

2. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางวิชาการและวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมิได้เป็นเพียงสถานที่ที่มุ่งเน้นไปที่การถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์ ที่จำเป็นต่อการเติบโตและพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จในอนาคต กิจกรรมทางวิชาการและวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์เปรียบเสมือนเวทีสำคัญที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้ เติบโต และสั่งสมประสบการณ์อันมีค่า เพราะมันช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ในนักศึกษาอย่างมาก การเรียนรู้ไม่เพียงแค่การได้รับความรู้ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่สร้างสรรค์และการเรียนรู้จากการทำ

3. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการสื่อสารระหว่างนักศึกษาและอาจารย์อย่างเต็มที่ เนื่องจาก การสื่อสารที่ดีระหว่างนักศึกษาและอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีและกระตุ้นการพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจและการร่วมมือในการสร้างความรู้ร่วมกัน

4. มหาวิทยาลัยต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษา และความน่าสนใจของมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น การนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยที่นำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอจะมีประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาในสมัยปัจจุบันที่มีความชื่นชอบการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้

5. ในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป ควรเพิ่มเติมให้มีการบูรณาการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเข้ากับการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตรเพื่อบูรณาการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เข้ากับการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างมากในการเพิ่มคุณภาพของการศึกษาและการเรียนรู้ การบูรณาการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เข้ากับหลักสูตรนั้นช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมและอุตสาหกรรม เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

6. พัฒนาแหล่งข้อมูลของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้มีการเข้าถึงได้ง่ายขึ้น การพัฒนาแหล่งข้อมูลของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อให้มีการเข้าถึงได้ง่ายขึ้นเป็นสิ่งสำคัญเพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากมาตรฐานนี้ให้กับผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้อง เพื่อให้การเข้าถึงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. ให้ความสำคัญกับการอบรมด้านจริยธรรม เรื่องการไม่คัดลอกผลงาน ความคิดเห็นของผู้อื่น เนื่องจากความเข้าใจที่ผิดพลาดของนักศึกษาจะส่งผลเสียได้ในอนาคต การอบรมด้านจริยธรรมจะช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นคุณธรรมและความซื่อสัตย์ และช่วยสร้างพลังงานทำงานที่มีคุณภาพ และเพิ่มศักยภาพให้กับบุคลากรทั้งในด้านบุคลิกภาพ และด้านองค์ความรู้ ซึ่งส่งผลต่อผลการทำงานขององค์กรในระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.(2546). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรณีการ เหมื่อนประเสริฐ. (2548). **ทัศนคติของพนักงานที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรบริษัท คูเวต ปิโตรเลียม (ประเทศไทย) จำกัด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. (2566). **กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565**. ค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566, จาก <https://www.thaiall.com/tqf/>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองบรรณาธิการ. (2564). **‘โรคใหม่’ สร้าง ‘โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่’: อนาคตการศึกษาไทยยุคหลัง COVID-19**. ค้นเมื่อ 13 เมษายน 2566, จาก <https://www.eef.or.th/future-of-thai-education-after-covid19/>
- กอบกาญจน์ เจริญทอง. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม.
- คณะครุศาสตร์. (2564). **วิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. ค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2566, จาก https://eledu.ssru.ac.th/kannika_bh/course/view.php?id=3.
- คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต. (2554). **ประวัติความเป็นมาและสถานภาพปัจจุบัน**. ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566, จาก <http://bba.rsu.com/business/history.php>
- จิรวัดน์ กิติพิเชษฐสรรค์. (2563). **ความคิดเห็นของนักเรียนต่อคุณภาพบัณฑิต หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์. 7 (1), น. 129-145.**
- ชาญวิทย์ หาญรินทร์, และพงศ์เทพ โคตรประทุม. (2559). **ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริง ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. วารสารวิจัยสถาบันมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 4 (2), น. 150-167**
- ชินวัฒน์ ไช้เกตุ, ณัฏชาจารย์ ไรจน์วัฒนดิษฐ์กุล, ประกรณ์ ต้อยสร, ภัทร ยันตรกร, และธัชกร พุกกะมาน. (2564). **ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. 9 (1), น. 56-78.**

- ทองอินทร์ วงศ์โสธร, และปราณี สังขะตะวรรณ. (2552). **หนังสือสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่มที่ 38**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานมูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยฯ.
- ธัญชนก นันตติกุล. (2554). **ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน**. การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- บัณฑิต ทิพากร. (2563). **Outcome Based Learning (OBL)**. ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2566, จาก <https://www.sc.su.ac.th/knowledge/km-learn.pdf>.
- ประหยัด พิมพ์. (2561). **การศึกษาไทยในปัจจุบัน**. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 7 (1), น. 242-249.
- ปราณี คำจันทร์, ทักษมาศ ไทยเล็ก, และศมนนันทน์ ทศนีย์สุวรรณ. (2565). **ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลในการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริด รายวิชาการวิจัยเบื้องต้นทางการพยาบาล**. วารสารพยาบาลสงขลา นครินทร์. 42 (3), น. 63-73.
- ภาณุวัตร รื่นเรืองฤทธิ์, วรภา อาธิราชกูร, และเนตรชนก จันทร์สว่าง. (2562). **การพัฒนาแบบการบริหารจัดการสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ**. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม. 6(1), น. 190-200.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). **การพัฒนานิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอ้าน, ประดิษฐ์ อุปรมัย, พันทิพา อุทัยสุข, และสุนทิตพย์ บุญสมบัติ. (2553). **20101 พื้นฐานการศึกษา (Foundations of Education)**. (พิมพ์ครั้งที่ 33). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (วสศ.). (2563). **5 สถานการณ์การศึกษาไทยที่ควรรู้เพื่อเป้าหมายการศึกษาที่ยั่งยืน**. ค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566, จาก <https://research.eef.or.th/5-สถานการณ์การศึกษาไทยที่/>.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2564). แนวทางการเขียนข้อตกลงในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ว9/2564. ค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566, จาก https://www.old.sakonarea1.go.th/news_file/p61259831027.pdf.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2565 (Education in Thailand 2022). กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2551). การบริหารการตลาด. (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพมหานคร : พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- สุพรรณา แป้นกลัด. (2554). ทักษะของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรงค์ ไคว้ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรนุชกำเนตมณี. (2562). ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยาลัยสถาบันคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อรินทร์ศักดิ์ รัตนวงษ์, สถาพร ถาวรอธิวาสน์, และกัลยกร วงศ์รักษ์. (2560). กลยุทธ์การสอนของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์. 1 (2), น. 1-13.
- อุทัยพร ไก่แก้ว. (2565). การพัฒนาความเข้าใจที่คงทนของคำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้ชุดฝึกการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมการเรียนรู้อย่างมีความหมายร่วมกับการฝึกย้ำความจำ: การศึกษาค้นคว้าอิสระระดับปริญญาตรี. ค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2566, จาก https://buuir.buu.ac.th/xmlui/bitstream/handle/1234567890/9293/2566_013.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- อุ๋นกัง แซ่ลิ้ม. (2565). การรับรู้เกี่ยวกับบุหรี่ปัฟสำหรับผู้ไม่ใช้บุหรี่ปัฟ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Allgood, S., & Amanda, B. (2017). Learning Outcomes for Economists. *American Economic Review*. 107 (5), p. 64-660. Retrieved June 11, 2023, from <https://www.aeaweb.org/articles?id=10.1257/aer.p20171070>.
- Bower, G. H., & Hilgard, E. R. (1981). *Theories of learning*. (5 th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc.

- Eom, S., & Ashill, N. J. (2021). Learning Outcomes and Learner Satisfaction: The Mediating Roles of Self-regulated Learning and Dialogues. **Journal of International Technology and Information Management**. 32 (1), p. 1-31. Retrieved June 16, 2023, from <https://scholarworks.lib.csusb.edu/jitim/vol32/iss1/1/>.
- Gove, P. B. (1993). **Webster's third new international dictionary of the English language, unabridged**. Springfield, Massachusetts : Merriam-Webster.
- Harvey, L. (2004). **Analytic Quality Glossary**. Retrieved June 30, 2023, from <https://www.qualityresearchinternational.com/glossary/quality.htm>
- Kheloui, S., Jacmin-Park, S., Larocque, O., Kerr, P., Rossi, M., Cartier, L., and Juster, R.-P. (2023). Sex/gender differences in cognitive abilities. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*. 152 (9). c. 105333
- Kimble, G. A. (1964). *The nature of learning*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Kozlinska, I., Mets, T., & Rõigas, K. (2020). Measuring learning outcomes of entrepreneurship education using structural equation modeling. **Administrative Sciences**. 10 (3), p. 1-17.
- Likert, R. (1961). **New Patterns of Management**. New York : McGraw-Hill Book.
- Sherley, S. E. F., Prabakaran, R., & Lakshmi, S. V. V. (2023). SMART TEACHING: Learning framework for higher education. **Annamalai International Journal of Business Studies & Research**. 14 (2), p. 199.
- Weeks, J. R. (2020). **Population: An introduction to concepts and methods**. (13 th ed.). Boston, Massachusetts : Cengage Learning.